

— За добра честь имамъ у себе си кърпата съ която тъзи чародѣйка бѣ омаяла ума ми. Ето сега си и нѣма и безока.

И като я зе на рѣцѣ Сосий са затече съ нея презъ градината и я занесе въ станица, отъ дѣто Недия бѣ побѣгнѣла. Тамъ като отвърза кърпата отъ устата ѝ, остави я сама въ страшната и мъчителна пустота; горката османъ погълвала въ душевны мѣкы които можахѫ да са сравнилъ само съ мѣкытѣ на Адъ.

ГЛАВА 16.

Какви сѫ скърбитѣ на невъздржнытѣ за бѣствіата на другаритѣ имъ.

На свършиваніе бѣ вече третійгъ и последниятѣ денъ на сѫдбата на Главка и на Ол'пена; нѣколко минути подиръ затварянето на застѣданіето и издаваніето на рѣшеніето едно отборъ дружество отъ помпейски граждани гощаваше ся на вечеря въ раскошната къща на Л'пидѣ.

— И тѣй Главкъ все постостоянствуваше ли докрай да не припознава престапленіето си? думаше Клодій.

— Да, отговаряше Лепидъ, но свидѣтелството на Арбака са счете достатъгъто той го видѣлъ когато го проболъ.

— Но за коя ли причина?

— Може би свещеникътъ, малко суравъ п нетьрпѣлъ, да е мърдалъ Главка заради невъздржния му животъ, заради страстъта му къмъ играта, и е казалъ най подиръ че е противенъ на брака му съ Йона. Свидѣли сѫ са слѣдователно, и Главкъ койго имаше духа си разстроенъ отъ бога на распрѣтѣ уби въ увличаніето си свещениника. Парата на виното, крайното отчаяніе косто го настигих заедно съ укореніето на съвѣстъта докарахѫ полуadata която мъчи нѣколко дни тогози нещастни. И твърдѣ вѣрвамъ дѣто злочестътъ въ разглобенъ си отъ полуadata умъ сега нито помни че е извѣршилъ престапленіето. Тѣй поине заключава устроумно Египтинииътъ, койго право да кажѫ показа са въ свидѣтелството си умѣренъ и синходителенъ.

— Да, и за туй спечели популярностъ; но поради олекчителнѣтѣ обстоятелства сенатътъ не можеше ли да смали строгостъта на рѣшеніето си?